

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΥ
ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

«Έναρξη εργασιών συνεδρίου»

Κύριε πρόεδρε,
Κύριε πρόεδρε της ΚΕΟΣΟΕ,
Κύριε πρόεδρε της ΠΑΣΕΓΕΣ, της Ελαιουργικής, των άλλων συνεταιριστικών οργανώσεων,
Κύριοι εκπρόσωποι των διεπαγγελματικών οργανώσεων,
Κύριε Χατζηγιάννη εκπρόσωπε του Παναγροτικού Συνδέσμου Κύπρου,
Κύριε Τατάγια εκπρόσωπε της Επιτροπής,

Σας ευχαριστώ ιδιαίτερα γιατί είστε σήμερα παρόντες εδώ.

Σας ευχαριστώ γιατί με καλέσατε σε αυτό το συνέδριο. Τη διημερίδα μάλλον την οποία θεωρώ πάρα πολύ σημαντική για τα θέματα που έχουμε να συζητήσουμε σήμερα τα οποία πιστεύω ότι δε θα είναι μια τυπική διαδικασία αλλά θα καταλήξουμε σε συγκεκριμένα συμπεράσματα τα οποία μπορούν να αποτελέσουν, αν θέλετε, βήματα ή διαδρόμους κίνησης όλων των συμμετεχόντων σε αυτό που λέγεται κύκλωμα άμπελος, οίνος και τελικά προϊόντα.

Δε χρειάζεται βεβαίως εγώ να τονίσω τον σημαντικό ρόλο τον οποίο έχει η ελληνική αμπελουργία και ιδιαίτερα ο αμπελοοινικός τομέας στην αγροτική μας οικονομία και θέλω να απαντήσω στον κ. Μπουτάρη ευθύς αμέσως ότι η παρουσία μου εδώ είναι γιατί ακριβώς έχουμε πρώτη προτεραιότητα στα θέματα αυτά για τα οποία συζητάμε. Αναγνωρίζω τις όποιες δυσλειτουργίες έχουν υπάρξει μέχρι τώρα αλλά θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι πιστεύω εγώ, ολόκληρη η ηγεσία και ιδιαίτερα ο υφυπουργός ο κ. Αργύρης, ότι ο αμπελοοινικός τομέας μπορεί να παίξει ένα ξεχωριστό ρόλο στην αγροτική μας οικονομία. Ούτε χρειάζεται να δώσω εγώ ποσοτικά στοιχεία για το πως διαμορφώνεται ο αμπελοοινικός τομέας, αφού το 25% των αγροτικών εκμεταλλεύσεων της χώρας αποτελούν οι αμπελουργικές εκμεταλλεύσεις, η δυναμική όμως κυρίως του δευτερογενούς τομέα και κυρίως η ποιότητα των ελληνικών κρασιών ιδίως τα τελευταία χρόνια αποτελούν μια σημαντική πρόοδο την οποία έχουμε επιτελέσει και την οποία δε χρειάζεται πολλές φορές μέσα από αποδόσεις υπερβολικής αυτοκριτικής, να ισοπεδώνουμε.

Παρά όμως τα σημαντικά βήματα που έχουν γίνει, συμφωνώ ότι υπάρχουν ακόμη αρκετά προβλήματα που αναφέρονται στη δομή, στην οργάνωση των αμπελώνων, στην ποικιλιακή σύνθεση, τη διάθεση υγιούς πολλαπλασιαστικού υλικού, καθώς και το κόστος των οινικών προϊόντων.

Πρόσθετες δυσκολίες κι αποδέχομαι μια παρατήρηση που έκανε ο πρόεδρος της ΚΕΟΣΟΕ, είναι η πολλές φορές εμφανιζόμενη δυσπροσαρμοστικότητα της δημόσιας διοίκησης κι αυτό είναι δυστυχώς ένα γεγονός. Οφείλω να πω ότι αυτή η δυσπροσαρμοστικότητα δεν είναι χαρακτηριστικό μόνο της κεντρικής διοίκησης, αλλά δυστυχώς είναι αυξημένη στην αποκεντρωμένη υποτίθεται διοίκηση που είναι η νομαρχιακή. Είναι βεβαίως εγγενής η αδυναμία σε ορισμένους τομείς, είναι γεγονός ότι ο ελληνικός αμπελώνας έχει μικρή έκταση μόλις 1.300.000 στρέμματα που αυτό είναι μόλις υποδεκαπλάσιο του αντίστοιχου ισπανικού ή γαλλικού αμπελώνα.

Χαρακτηρίζεται από έναν πολυτεμαχισμό, δεν έχουμε κατορθώσει να αντιμετωπίσουμε το διαρθρωτικό πρόβλημα αυτό της ελληνικής γεωργίας και κατά συνέπεια ο πολυτεμαχισμός εκφράζεται με τη μέση μικρή χαμηλή έκταση ανά αμπελοργική εκμετάλλευση που μόλις φτάνει τα 5 στρέμματα μέγεθος υπο-πενταπλάσιο του αντίστοιχου γαλλικού.

Έτσι θέματα τα οποία εθίγησαν για το κόστος των αμπελοοινικών προϊόντων πρέπει να τα εξετάσει κανείς και κάτω από τις διαρθρωτικές αδυναμίες τις οποίες έχει ο ελληνικός αμπελώνας.

Είναι λάθος να συγκρίνουμε εμείς εδώ στην Ελλάδα το κόστος των δικών μας αμπελοοινικών προϊόντων με το αντίστοιχο κόστος άλλων χωρών όπως είναι η νέα δύναμη στο χώρο αυτό, η Αυστραλία ή η Νέα Ζηλανδία ή ακόμη και χώρες του πρώην υπαρκτού σοσιαλισμού των οποίων η μέση έκταση είναι πολλαπλάσια αυτής λόγω της συγκεντροποίησης της γης η οποία είχε πραγματοποιηθεί από το τότε σοσιαλιστικό καθεστώς.

Υπάρχουν σε όλα αυτά τα οποία αναφέρθησαν κι αντικειμενικές ιδανικές εδαφοκλιματολογικές συνθήκες που αποτελούν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του ελληνικού αμπελώνα. Σε συνδυασμό με τον πλούτο των ελληνικών ποικιλιών και τις εξαιρετικά επιτυχημένες πρωτοβουλίες στον τομέα της οινοποίησης, ιδίως τα τελευταία χρόνια δίνουν ένα μέτρο των δυνατοτήτων του αμπελοοινικού τομέα της χώρας μας. Πιστεύω ακόμα ότι οι ιδιαιτερότητες του ελληνικού αμπελώνα που είναι νησιωτικός, ορεινός, ημιορεινός αποτελούν και αυτές στην σημερινή παγκόσμια αμπελοργία συγκριτικά πλεονεκτήματα στο πλαίσιο των νέων τάσεων για ποιοτικά οινικά προϊόντα και ολοκληρωμένη διαχείριση και παραγωγή. Πέραν των τεχνικών και οικονομικών δεδομένων δε πρέπει να λησμονούμε και την πολιτισμική σημασία την οποία έχει ο κλάδος αυτός για τη χώρα μας και βεβαίως πρέπει να τα συνδέουμε άμεσα και κάθε φορά την ανάδειξη της ιστορικότητας των ελληνικών αμπελώνων. Τέλος επειδή συζητήσαμε πολλά θέματα στο τραπέζι και δεν άκουσα τίποτα να λέγεται νομίζω ότι είναι ώρα να ανοίξουμε ένα διάλογο και για την τιμή της πρώτης ύλης την οποία απολαμβάνουν οι παραγωγοί από τους οποίους πάντοτε και καλώς βεβαίως ζητάμε προϊόντα υψηλής ποιότητας.

Πρέπει νομίζω κύριε Πρόεδρε ή η ΚΕΟΣΟΕ ή αν θέλετε η Διεπαγγελματική ή ακόμη κάποια άλλη οργάνωση του χώρου είναι ώρα να κάνουμε μια συγκριτική μελέτη να δούμε ποιο είναι το κόστος των τελικών προϊόντων το οποίο πληρώνει ο καταναλωτής αγοράζοντας ένα μπουκάλι εμφιαλωμένο κρασί ποιο είναι το κόστος των ενδιαμέσων φάσεων και τι τελικά από αυτό το σημαντικό ποσό απολαμβάνει ο Έλληνας καλλιεργητής.

Σε καμιά περίπτωση δε μπορούμε να επιτύχουμε αυτούς τους στόχους της ποιότητας που έχουμε βάλει αν δεν ανταμείψουμε επαρκώς και λογικώς τον ίδιο τον καλλιεργητή ο οποίος εργάζεται κάτω από πολύ δύσκολες συνθήκες για να πάρουμε εμείς ή να πάρουν οι μεταποιητικές επιχειρήσεις την πρώτη ύλη. Είναι βέβαια αναγκαία η συγκρότηση ολοκληρωμένου προγράμματος αναμπέλωσης, νομίζω ότι έχει τεθεί από όλους με συγκεκριμένα όμως βήματα με ιεράρχηση με στόχους και μεθοδολογία και προπάντων η άμεση αποτελεσματική υλοποίησή του είναι συνυφασμένη με τη διάθεση επαρκούς, το τονίζω, πιστοποιημένου φυτωριακού υλικού. Δε μπορούμε να μιλάμε σήμερα για μια σύγχρονη οργάνωση της Ελληνικής αμπελοργίας αν δεν έχουμε εξασφαλίσει το τονίζω πάλι πολλαπλασιαστικό-

φυτωριακό υλικό το οποίο απαιτείται για να παράγουμε τις ποικιλίες τις οποίες θέλουμε εμείς.

Πιστεύω ότι με τη λειτουργία των επιτροπών και των ομάδων εργασίας τις οποίες συμμετέχουν όλοι οι αρμόδιοι φορείς έχει γίνει σημαντική πρόοδος.

Σκοπεύουμε να συνεχίσουμε και να ενισχύσουμε τις προσπάθειες αυτές για μια ορθολογική αναδιάρθρωση του ελληνικού αμπελώνα. Αλλά για να είμαστε σαφείς δεν είναι δουλειά μόνο του κράτους αυτό να το κάνει. Όποιος έχει την κρατικίστικη αντίληψη αυτή νομίζω ότι θα διδαχθεί από τις επιτυχίες και τις αποτυχίες των προηγούμενων χρόνων. Το κράτος πρέπει να δώσει το πλαίσιο. Από κει και πέρα νομίζω είναι υποχρέωση όλων των υπόλοιπων φορέων να υλοποιήσουν αυτά τα πράγματα. Δε μπορεί το κράτος να κάνει τα πάντα και μετά να κρίνουμε την αποτυχία του κράτους ως το μοναδικό υπαίτιο για τη μη επίτευξη αυτών των στόχων που έχουν τεθεί.

Επιτρέψτε μου να περιοριστώ σε λίγες σκέψεις που συνδέονται με το αντικείμενο της συνάντησης τον ποικιλιακό προσανατολισμό του ελληνικού αμπελώνα.

Είναι γνωστό ότι στον μεγάλο πλούτο των ελληνικών ποικιλιών αμπέλου στηρίχθηκε από την αρχαιότητα η δυτικοευρωπαϊκή αμπελουργία. Είναι επίσης γνωστή η αμπελοοινική αξία των ελληνικών ποικιλιών που καλλιεργούνται σήμερα. Όμως υπάρχουν ακόμα προβλήματα που συνδέονται με την ορθολογική ποικιλιακή σύνθεση. Είχα την ευκαιρία κατά την διάρκεια ενός συμβουλίου των υπουργών γεωργίας και εξαιτίας των σημαντικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει η γαλλική αμπελουργία, σας λέω μόνο ότι μόνο προχθές πήρε άδεια για απόσταση 3.500.000 εκατόλιτρων και τα τρομακτικά προβλήματα που αντιμετωπίζει μια από τις σημαντικότερες σε επίπεδο όχι μόνο της Ευρώπης αλλά και στον κόσμο ολόκληρο αμπελουργία που είναι η γαλλική.

Μου έλεγε λοιπόν ο Γάλλος υπουργός Γεωργίας ότι ένα από τα θέματα που κυριαρχούν, επιτρέψτε μου να το πω με έναν όρο που τον καταλαβαίνω, σχεδόν σαν γαλλικό κρατικό μυστικό είναι η παραγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού, η έρευνα και η παραγωγή πολλαπλασιαστικού υλικού. Με απλά λόγια χρειάζεται να ξαναδούμε τις επιλογές μας και να δώσουμε ορθές κατευθύνσεις στους αμπελουργούς μας για τη χρησιμοποίηση της κατάλληλης ποικιλίας στην κατάλληλη τοποθεσία. Αυτά τα οποία είτε προηγούμενα ο κ. Μπουτάρης νομίζω ότι είναι χαρακτηριστικά αλλά δεν είναι θέμα απόφασης του υπουργείου Γεωργίας για το τι θα καλλιεργείται σε κάθε ζώνη.

Στην κατεύθυνση αυτή είμαστε έτοιμοι σε συνεργασία με όλα τα πανεπιστημιακά εξειδικευμένα ιδρύματα, τα ερευνητικά κέντρα και τις παραγωγικές ενώσεις και οργανώσεις, την ΚΕΟΣΟΕ, το ΣΕΟ, την Εθνική Διεπαγγελματική Αμπέλου και Οίνου να προχωρήσουμε σε προγράμματα επαναξιολόγησης τόσο των ελληνικών όσο και των ξένων ποικιλιών σε περιφερειακό και εθνικό επίπεδο. Παράλληλα θέλουμε να δημιουργήσουμε την υποδομή, αφενός μεν για τη διατήρηση των πολύτιμων οινικών ποικιλιών, αφετέρου δε για να εφοδιάσουμε τον Έλληνα αμπελουργό με το κατάλληλο, το τονίζω άλλη μια φορά, υγιές πολλαπλασιαστικό υλικό.

Διαβάζοντας το πρόγραμμα του συνεδρίου βλέπω με χαρά τη συμμετοχή από όλη την Ελλάδα των ειδικών της αμπελουργίας και της οινοποιίας. Είμαι βέβαιος ότι οι εισηγήσεις σας και οι απόψεις σας θα κατατεθούν, θα βοηθήσουν σημαντικά στον σωστό προσανατολισμό του αμπελοοινικού τομέα.

Η πολιτική ηγεσία του υπουργείου γεωργίας, θέλω να σας διαβεβαιώσω για άλλη μια φορά, είναι ανοικτή στα θέματα να συζητήσει μαζί σας και να αποφασίσει αν χρειαστεί με δικές της πρωτοβουλίες όλα τα θέματα στα οποία υπάρχει συμφωνία για τα βήματα τα οποία πρέπει να πραγματοποιήσουμε.

Πιστεύω ότι με την πολύτιμη συμμετοχή των γεωπόνων και όλων των γεωτεχνικών γενικότερα και των οινολόγων νομίζω ειδικότερα, μπορούμε να πάμε ακόμη καλύτερα στον κρίσιμο αυτό τομέα.

Με τις σκέψεις αυτές θέλω κύριε πρόεδρε να κηρύξω την έναρξη του σημερινού συνεδρίου και βεβαίως εύχομαι καλή επιτυχία, το δε υπουργείο περιμένει με αγωνία να πάρει τα συμπεράσματα αυτής της ημερίδας προς αξιοποίηση.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ